

Socialdemokratiet. Dette Parti, hvis Formand staar op her og siger dette, og som efter at have udtalt, at der var god Grund til at spørge, som jeg har gjort, efter at have været enig med mig i det tilfredsstillende i Justitsministerens Svar er det, som rejser Affæren i dette høje Ting; thi de Betragtninger, jeg gjorde gældende, og som altsaa har faaet Tilslutning ogsaa fra det ærede Medlem, var jo ikke en Affære, saaledes som det ærede Medlem rejste den.

Det ærede Medlem Hr. Stauning paastod dernæst, at den Forespørgsel, der var stillet, og det Svar, som Justitsministeren gav, var selvfølgelig aftalt i Forvejen. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at der er ikke Gnist af Sandhed i denne Paastand, men jeg skal samtidig sige til det ærede Medlem, at det vil aldeles ikke undre mig, om det ærede Medlem og det ærede Medlems Presse ikke vil bringe dette mit Svar til Offentlighedens Kundskab, thi naar man ser den Maade, hvorpaa det ærede Medlem og hans Presse agiterer, kan man ikke vente noget saadant af dem.

Min Forespørgsel havde et bestemt Formaal, et Formaal, som man skulde synes var stort og godt, nemlig dette at hævde Retsbevidstheden her i Landet, og ingen i denne Sal vil staa frem og paastaa — det har hverken Venstres ærede Ordfører (I. A. Hansen) eller Socialdemokratiets ærede Ordfører gjort —, at Retsbevidstheden ikke er blevet krænket ved den uheldige Motivering, som kom i det offentlige Interview, for, at man havde undladt Appel. Det har været mit Formaal at slaa ned paa denne uheldige Motivering, og det har jeg naaet.

Det ærede Medlem Hr. Stauning gik dernæst over til at omtale, at vi skulde helst blive fri for personlige Angreb. Jeg forstaaer godt, at det ærede Medlem i den Retning er sagtmodig i Dag, thi „Social-Demokraten“ for i Dag maa jo erkende, at den har skrevet paa et fuldkommen falsk Grundlag om et æret Medlem i dette høje Ting. „Social-Demokraten“ maa altsaa erkende, at den har været ude med et personligt Angreb, som ingen Steder hørte hjemme. Jo, jeg forstaaer saare vel, at det ærede Medlem i Dag stiller sig som den, der ikke ønsker de personlige Angreb. Men i samme Aandedræt, som det ærede Medlem sagde dette, rettede det ærede Medlem en Række Angreb paa nogle Medlemmer indenfor mit Parti, hvis Stilling indtil Dato er den, at de igennem Uger, ja Maanedes er blevet forfulgt af den ene Udtalelse efter den

anden, uden at disse Personer selv har haft Lejlighed til at udtale sig. Og naar disse to Mænd saa, for ikke at skade deres Parti, drager den Konsekvens af Stillingen, at de trækker sig tilbage fra de Poster, de har, ser man straks det ærede Medlem og hans Presse udlægge dette saaledes, at de erkender Sandheden af alle de Paastande, som en for Bedrageri anklaget Person har rettet imod dem. Det er de Vilkaar, som det ærede Medlem og hans Presse vil give det offentlige Liv at arbejde under: Ret for det ærede Medlem og hans Parti til at gøre alt, hvad der lyster dem, og ingen Ret for os andre.

Det ærede Medlem, som jo svævede vidt omkring, talte bl. a. om, at jeg i nogle Artikler i Provinspressen havde skrevet nogle mystiske Bemærkninger og nogle taagede Vendinger, som en Lægmand som det ærede Medlem Hr. Stauning sandelig ikke kunde forstaa. Det er saa uheldigt for det ærede Medlem Hr. Stauning, at i „Social-Demokraten“ for i Forgaars, den 12. December, har man saare vel forstaaet disse Udtalelser. Der har man syntes, at de var tydelige nok, der har man udlagt dem og forstaaet dem særdeles vel. Jeg tror derfor, det bør henstilles til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, at det, naar han rejser bort, og der konstitueres en anden Redaktør, ikke kan nytte, at det bliver det ærede Medlem Hr. Stauning, thi han er kun en Lægmand, der ikke kan forstaa det, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg særdeles vel forstaaer.

Det ærede Medlem Hr. Stauning sagde endelig, at denne Forespørgsel kunde særdeles godt have ventet. Nej, det kunde denne Forespørgsel ikke. Det, der kan vente, og det, der skal vente, er Opklaringen, som Landmandsbankkommissionen skal give os, og som dens Beretning vil give os. Det maa vente — selvfølgelig —, til Kommissionen er færdig med sit Arbejde. Men det, som ikke kunde vente, er det, jeg har spurgt om, det, som ikke vedrører Kommissionsarbejdet, den før omtalte Motivering, som man maa være imod, og som vi har Justitsministerens Ord for, at han ogsaa er imod. Jeg for mit Vedkommende har udtalt min Tilfredshed med de Udtalelser, som Justitsministeren har frem- at, i hvilke han har karakteriseret den Motivering, jeg ankede over, som ikke tilstrækkelig gennemtænkt.

I Henhold til disse mine Bemærkninger skal jeg tillade mig at fremsætte følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen: „Idet Folketinget udtaler sin Tilfreds-